

Ongeduld na Pasen

Preek over 2 Petrus 3:12

Te lezen: 2 Petrus 3:1-16

Jeugddienst

17 april 1977

Een week geleden vierden we het paasfeest. Het was een fijne paasdienst: een volle kerk. Feestelijke liederen. Het opstandingsverhaal. Dopelingen. En wat is mooier in een paasdienst dan mensen die uit het doopwater met Christus opstaan tot een nieuw leven?!

Sinds Jezus Christus opstond uit de dood is het paasfeest al bijna tweeduizend keer gevierd. Hoe fijn het paasfeest telkens ook is, toch roept ieder nieuw paasfeest een vraag op. Het ligt in het paasfeest opgesloten dat je gaat vragen: 'Here God, hoe lang nog?' Heer Jezus, wanneer zal de dag aanbreken dat U niet langer de enige bent die uit de dood bent opgestaan met een verheerlijkt lichaam? Wanneer komt U terug op aarde om allen die in U geloven, of in het geloof gestorven zijn, een lichaam te geven, een leven te geven, dat gelijk is aan het lichaam, aan het leven dat u met Pasen ontving? Heer, hoe lang duurt het nog dat heel de aarde één grote opstandingshof is? Dat het feest van overwinning op de dood, op de vergankelijkheid, op de haat, op alle machten die het leven kapot willen maken, niet enkel in die ene kleine hof in Arimathea gevierd zal zijn, maar over de gehele wereld gevierd wordt?

Wie echt Pasen viert, gaat verlangen naar de terugkomst van Christus. Wanneer Hij zijn volgelingen een nieuw bestaan zal schenken. Wie gelooft dat Christus is opgestaan, ervaart Christus overwinning in vrijmaking van schuld, in kracht om de anderen lief te hebben, in moed om in moeilijke omstandigheden dóór te gaan. Wat je nu in je hart beleeft, wil je ook wel eens in je lichaam beleven. Het zit in de paasvreugde, dat het je niet genoeg is om het feest van Christus overwinning alleen in je hart te vieren. Het moet ook gevierd worden in je misschien gelukkig lichaam, in je misschien zieke lichaam, in je in ieder geval vergankelijk lichaam. De paasvreugde maakt ongeduldig. Het opstandingsfeest nù, wekt het verlangen naar het grote opstandingsfeest bij Christus wederkomst.

In de tekst voor deze preek gaat het over ongeduld van de paasvreugde. Tegen mensen die geloven in de opgestane Heer wordt gezegd dat zij mensen behoren te zijn 'vol verwachting zich spoedende naar de dag Gods'. Je spoeden naar de dag Gods, de dag van Christus wederkomst. In 2 Petrus 3:12 staat niet dat God de datum van Christus' komst al lang heeft vastgesteld en dat ons doen en laten daar niets aan verandert. En dat we wel zullen merken wanneer het zover is. Er staat niet dat we maar rustig moeten afwachten tot de dag des Heren komt. Er staat dat we ons moeten spoeden naar de dag des Heren. We zijn actief betrokken bij de komst van Christus!

Is dat niet geweldig? Dat we actief betrokken mogen zijn bij de wederkomst van Christus? Christus wil ons niet als passieve toeschouwers bij de komst van Zijn rijk, of als objecten van Zijn komst. Christus wil ons nooit als pure objecten van Zijn handelen, toen u tot geloof kwam was u geen willoos object, geen actie loos voorwerp van Christus' handelen. Christus overrompelde u niet met Zijn genade. Bij uw bekering was u willend en wetend, bewust verlangend en ontvangend en schuld belijdend betrokken. Nooit schenkt Christus een mens Zijn heil buiten die mens om! Hij betreft hem er altijd bij!

Sommige mensen vragen verontwaardigd: 'Waarom heeft God ons mensen niet zo in elkaar gezet, dat we niet kunnen zondigen? Dat we niet kunnen haten? Dat we niet egoïstisch kunnen zijn?' Het antwoord is eenvoudig: God geeft een mens het waarachtige leven niet buiten die mens om. God splitst u Zijn heil niet linea recta in de maag. U ontvangt Gods heil alleen, dwars door uw eigenste 'ik' heen. Wanneer God ons zo had gemaakt dat we niet konden zondigen, zou Hij onze wil moeten hebben uitschakelen. Waren we willoze objecten geweest van Zijn handelen. U vraagt waarom God niet heeft verhinderd dat we slecht kunnen zijn? U vraagt waarom God niet een-twee-drie, in een handomdraai ons allemaal in volmaakte mensen veranderde? Meneer, mevrouw, God heeft u als mens hoger zitten dan uzelf lijkt te wensen! Hij wenst u niet als willoos passief object. Hij wil u als willend, wetend en handelend mens actief betrekken bij als het goede dat Hij voor u en aan u doet. Zo serieus neemt God u als mens. Zo hoog heeft Hij u, ondanks al uw fouten en zonden. Zo hoog wil Hij u hebben.

Christus wil ons ook bij Zijn wederkomst actief betrekken. We worden opgeroepen ons te spoeden naar de komst van de dag Gods. Je spoeden naar de komst van Christus. Dit roept het beeld op van twee mensen die op straat elkaar tegemoet lopen. Aan beide kanten wordt de afstand tussen ons en Christus kleiner. Christus komt tot ons. Maar Hij wil ons actief betrekken in Zijn wederkomst, Hij roept ons op naar Hem onderweg te gaan.

Wanneer Christus wederkomt zal Hij u een leven schenken, even rijk, even puur, even vreugdevol, even stralend, even vol liefde als het leven dat Hijzelf leidt. Maar Hij wil u met dit leven niet overrompelen. Hij wil u actief betrekken bij de ontvangst van dit leven. Daarom zegt Hij: 'Spoedt u naar Mij toe, terwijl Ik met dit leven tot u kom'. In uw werkkring raakt u betrokken bij een oneerlijk zaakje. De buurvrouw doet niets liever dan bij u op de koffie visite te kletsen over haar buurvrouw. Je schoolvriend heeft een geweldige spiekmethode ontwikkelt en probeert je er warm voor te krijgen. In deze situaties wordt het gezegd: 'Spoedt u naar de komst van de dag Gods'. Christus is naar u, voor jou, op weg met een puur, en volstrekt zuiver, een heilig leven. Hij wil u, wanneer Hij wederkomt, daar niet mee overvallen. Hij wil u actief betrekken bij de ontvangst er van. Ga niet wachten tot Hij er is. Ga op weg naar Hem toe. Spoedt u naar de komst van de dag Gods. Laat u niet in dit oneerlijke zaakje betrekken. Zeg die buurvrouw dat u liever over andere dingen praat dan over de

eigenaardigheden van die andere buurvrouw. Wanneer u dat doet, spoedt u zich naar Christus en naar het heilige leven waarmee Hij voor u onderweg is. Petrus schrijft dat we, in heilige wandel ons behoren te spoeden naar de komst van de dag Gods.

Wanneer u bewust afstand neemt van alles wat onheilig, oneerlijk, en gemeen en laag is, bent u in heilige wandel op weg naar Christus en het volkomen leven dat Hij u wil geven. Dan wordt u hier en nu al klaargemaakt voor dat leven op de nieuwe aarde. Dan betreft Christus u actief bij Zijn komst en de komst van de nieuwe wereld. Dan overkomt het nieuwe leven u straks niet. Maar dan is het gekomen dwars door uw willen en uw verlangen en uw handelen heen. Christus wil u erbij hebben: willend, verlangend, handelend, gehoorzamend, volhardend, strijdend.

Waarom is Christus nog niet wedergekomen? Waarom zijn er nu al bijna tweeduizend jaar verstreken sinds Christus opstond uit de dood? Waarom is Hij nog niet begonnen Zijn paasoverwinning over de gehele aarde te vieren? Wat is de zin van al die jaren tussen Christus opstanding en zijn wederkomst?

Petrus noemt twee dingen: Allereerst God stelt de dag van Christus komst nog uit omdat Hij lankmoedig is. Petrus zegt: 'God wil niet dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen'. Maar de tijd tussen opstanding en wederkomst is niet alleen gelegenheid tot bekering. Het is ook tijd die u gegeven is om u te spoeden naar de komst van de dag Gods. Tijd om Hem tegemoet te gaan. Tijd om u voor te bereiden op Zijn komst. Tijd die u geboden wordt om u het nieuw, verheerlijkte leven dat straks aanbreekt in te leven. Tijd om u actief te laten betrekken bij de komst van Christus en Zijn rijk.

Het is een groot voorrecht om op jonge leeftijd tot geloof in Jezus Christus te komen. Voor sommigen is het geloof kennelijk iets voor bezadigde, wat oudere mensen. Het hoort bij de mentaliteit van mensen die alles al gezien en beleefd en genoten hebben wat er te zien en te beleven en te genieten valt. Er zijn jongelui die zeggen: 'Later zal ik misschien wel in God geloven, maar eerst wil ik eens flink van het leven genieten!' wat een dwaasheid. Geloven gaat niet in mindering op het genieten van het leven. Geloven is het leven genieten. En te genieten van het leven, waar je niet moe van wordt of uitgeblust van raakt. Geloven in Christus is een avontuur dat je leven lang geen einde neemt, als je gelooft mag je al die jaren van je leven je spoeden naar de komst van de dag des Heren. De gang, het avontuur gaat er nooit uit. Je belooft nooit arrivé te worden, een vastgeroeste burgerman!

Het is een avontuurlijk leven om in je jeugd jaren op weg te zijn met Christus en van het leven te genieten dat Hij voor je meeneemt, om in de dingen die je jeugd bepalen gericht te zijn op Christus' kruis en zijn Rijk. Om in de dingen van je jeugd actief betrokken te zijn bij het werk van zijn gemeente. In hun jeugd leren de meeste mensen de liefde kennen. Wat is het een geweldig voorrecht om in het leren liefhebben actief betrokken te zijn bij de komst van Christus! Met je liefde voor een jongen, voor een meisje al geheiligd wordt, gevormd naar het leven dat we eens op de

nieuwe aarde met elkaar zullen leven. Dat je in je verkering, in je verloving, in je huwelijk al wat gaat proeven, en het gaat uitoefenen, hoe het in Gods toekomst zal zijn.

In je jonge jaren kies je een beroep, ga je naar school , naar de universiteit. Wat een voorrecht als je in deze beslissende fase niet alleen op eigen belang gericht bent, maar in deze dingen je spoedt naar de komst van de dag Gods.

